

PO SVETU KATOLIŠKEM

Katoliški paviljon na svetovni razstavi. Svetovna razstava v Parizu, ki je že otvorena ter privlači na tisoče in tisoče ljudi iz raznih delov sveta, je dobila tudi svoj katoliški paviljon. Odbor, ki ima v svojih rokah organizacijo in prireditve razstave, je povabil francoske katoličane, naj izgradijo ter priredijo svoj lastni paviljon. Slično povabilo so francoski katoličani prejeli leta 1931 o priliki kolonialne razstave v Parizu ter so se temu povabilu odzvali. Odzvali so se tudi povabilu na letošnjo svetovno razstavo. Francoski škofje so poslali med francoske katoličane prošnjo, naj prispevajo milodare ter tako omogočijo aktivno udeležbo katoličanov na svetovni razstavi. Prošnja je imela uspeh. Iz prispevkov je bil zgrajen katoliški paviljon, ki prikazuje težnje, napore in uspehe katoličanov na področju vsestranskega verskega življenja. Paviljon je stal tri milijone frankov ter je že otvoren. Z zanimanjem si ga ogledujejo verniki, pa tudi neverniki.

Kako delajo obtožbe. Narodnosocialistična stranka, ki ima sedaj Nemčijo v svojih rokah ter jo vlada po boljševiškem vzorcu, preganja katoliške redovnike in duhovnike. Očitajo jim včasih zločine zoper nemško valuto, včasih zoper moralo. Tako se je nedavno vršila pred rednim nemškim sodiščem ta-le razprava, o kateri poroča vatikanski list »Osservatore Romano«: Neki duhovnik je bil obtožen nemoralnega dejanja z nekim slaboumnikom, ki je bil glavna priča zoper duhovnika. Slaboumnik je blebetal zoper duhovnika, kakor so ga bili narodno-socialistični protivniki naučili. Advokat, ki je branil obtoženega duhovnika, je protestiral, da je slaboumna oseba glavna priča zoper obtoženca. Sodišče pa vztraja na tem, da se pričó zasliši in izpraša. Da dokaže sodišču ne samo nepravilnost, marveč tudi abotnost njegovega postopanja, stavi odvetnik slaboumniku to vprašanje: »Kolikokrat sem jaz s teboj grešil?« Slaboumnik zablebete, kakor so ga bili naučili: »Dva- ali trikrat.« Navzoči se začudijo. Nato pokaže advokat na predsednika sodišča ter vpraša slaboumnika: »Kolikokrat pa je ta s teboj grešil?« Slaboumnik odgovori: »Deset- ali enajstkrat.« Vsi ostrmijo. Sodišče je uvidelo, da se je s pravdo zaletelo. Duhovnik je moral biti oproščen. Narodno-socialistično sodišče, ki se je s tem slučajem nesmrtno osmešilo, se je hotelo nad odvetnikom s tem maščevati, da so ga črtali iz imenika advokatov. Taka pravica sedaj vlada v Nemčiji.

Katoliške esperantiste je zadela velika ržuba. Esperanto je napravljen mednarodni jezik, ki bi naj nadomestil jezikovno razkosanost in njene slabe posledice v mednarodnem življenju. Katoliški esperantisti po svetu so združeni v Mednarodno zvezo katoliških esperantistov, koje predsednik je bil Jean Giralt, duhovnik in profesor v Španiji. Ta mož, ki je med esperantisti raznih narodnosti užival spoštovanje in ljubezen, je meseca avgusta 1936 umrl mučeniške smrti. Komunisti so ga zgrabili, ga strašno mučili, odsekali mu roke in končno truplo zažgali. Katoliške

esperantiste po svetu tolaži zavest, da je njihov predsednik junaško pretrpel vsa mučenja ter dosegel krono mučeništva.

Sv. pismo in Bog v Rusiji. V Rusiji je vsaka knjiga in vsak list, ki bi le količkaj pisal za vero in Boga, strogo prepovedan. Ne sme se ne tiskati ne razširjati. Nekateri, ki živijo izven Rusije, so hoteli potrebi po verskem čitvu odpomoči s tem, da so poslali 2000 biblij (izvodov sv. pisma) v Rusijo. Ko so doznale za to boljševiške oblasti, so predpisale za svete knjige izredno visoko carino, tako visoko, da je nikdo v Rusiji ni mogel plačati. Tako je sv. pismo ostalo brez prejemnika in boljševiške oblasti so samozadovoljno odredile, da se mora vseh 2000 izvodov sv. pisma zažgati. V Rusiji traja brezbožniški režim naprej.

NOVICE

Osebnosti.

Dva novomašnika. V nedeljo 11. julija sta bila v semeniški kapeli sv. Martina v Šibeniku posvečena v mašnika dva naša rojaka, g. Franc Štempihar iz Velesovega na Gorenjskem in g. Lojze Kurent iz Trbovelj, ki sta sklenila posvetiti se naporu dušnopastirskemu delu na sončni obali sinjega Jadrana. Prvi bo pel novo sv. mašo v rojstni župniji v Velesovem 18. julija, drugi pa 25. julija v Trbovljah. Radujemo se z gospodom vsl, ki ju poznamo. Prav iz srca jima častitamo in želimo obilo božjega blagoslova v vzvišenem poklicu!

Nesreče

Strahovita vremenska nesreča nad Halozami. Dne 8. julija proti večeru so doživeli v Zavrču, Lovrenčaku, Gorščaku in po delu Turskega vrha strahovito neurje s točo. Toča ni zbila samo vinogradov ter sadovnjakov, ampak tudi vse poljske pridelke in je s tem uničil velikemu delu Halozanov živež. Nad tri četrt ure trajajoče neurje je bilo spremljano od viharja, ki je ruval drevje s koreninami ter odnašal strehe. Občinski zastopniki in komisija okrajnega načelstva iz Ptujja ocenjujejo ogromno škodo.

Z avtomobilom v hišo. Dne 9. julija v zgodnji uri se je zgodila v Mariboru pri gostilni »Pri zlati hruški« v Magdalenskem predmestju avtomobilska nesreča. V četrtek 8. julija zvečer so najeli štirje na dopustu bivajoči marinarji taksi in so se odpeljali na vinsko rajžo v okolico Maribora. Nazadnje se je mudila družba v Radvanju, odkoder se je vračala ob treh zjutraj v mesto. Potniki so bili prav židane volje in so prepevali v avtomobilu. Lastnik avtomobila Ferdinand Czemba je hotel mesto po Dvoršakovi ulici po Ruški cesti do glavnega mosta. Radi strmine ali pa radi odpovedi zavore se je zaletel voz z vso silo v zid krčme »Pri zlatem zvoncu« na Ruški cesti. Sunek je bil tako močan, da sta popokali obe pnevmatiki na prvih kolesih. Hladilnik se je upognil, luči in

Sejmarji! Vzemite s seboj tudi Slomškove svetinje, ki jih ljudje tako želijo imeti! Lahko jih boste odprodali. Svetinje se dobijo v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Ogljene ščetke

Dobavlja najhitreje za vse vrste električnih strojev in aparatov

Domača tvrdica

IVAN PASPA I SINOVI
Zagreb I. Pretina 60.

Nedavno je poslal krvoločni diktator Stalin mladim dečkom in deklicam, 10 do 12 let starim, poslanico, ki jim v njej to-le veleval: »Varovati se morate vsakega tujega vpliva. Vsak izmed vas mora postati brezbožnik. Kdor je brezbožnik, je pravi revolucionar, pravi komunist. Kadar mislite na Boga, ste izdajice komunizma.«

sprednja šipa so se razbili. Pri trčenju je lastnika avtomobila tako pritiskalo k volanu, da se je zlomil in šofer je dobil hude notranje poškodbe in še obrezal se je na drobcih razbite šipe. Medtem ko je poškodovan ostal v avtomobilu, so se veselili potniki razbežali pred bližajočim se strašnikom. Poklicani reševalci so Czembo prepeljali v bolnišnico. Tri pobegle potnike je policija izsledila in jih zaslišala, četrti je ostal še prikrit.

Mrtev v občestnem jarku. V Vurmatu pri Sv. Ožbaltu ob Dravi so našli v občestnem jarku mrtvega 45—50 let starega moškega. Imel je strto levo roko in lobanjo. Sodna komisija je mnenja, da je postal neznanec žrtev avtomobila. Orožniki iz Selnice so našli na nekem travniku štiri krave, katere je neznan moški pred nesrečo gнал iz Maribora proti Dravogradu.

Nesreča desetletnega dečka. Na Pristanu v Mariboru je splezal desetletni Ferdinand Schulz na drevo in je padel z njega. Pri padcu si je zlomil obe roki. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Modras je pičil v Selnici ob Dravi v desno nogo 17 letnega hlapca Stanka Žunko, ki se je zatekel po pomoč v mariborsko bolnišnico.

Delavec ponesrečil pri spuščanju hlobov. Pri spuščanju hlobov je hudo ponesrečil 54 letni delavec Leopold Krofi iz Pečovnika pri Celju. Hlobo ga je zadel pri spuščanju z vso silo in ga je hudo poškodoval na glavi in mu zlomil več reber. Krofi so oddali v celjsko bolnišnico.

Vlak zadel v kolesarja. V Medlogu pri Celju pri prehodu ceste preko železnice je hotel kakih 45 let stari kolesar, ki se je peljal iz Petrovč proti Celju, prehiteti savinjski vlak, ki pripelje v Celje ob 18.40. Lokomotiva je sunila kolesarja s tira nacesto. Pri padcu je dobil hude poškodbe na glavi in na znotraj. Poklicani reševalni avto je poškodovanega prepeljal v celjsko bolnišnico, kjer so ga takoj operirali. — Osebnosti niso mogli kaj ugotoviti, ker je bil ponesrečen tudi po prepeljavi v bolnišnico v nezvesti.

Kolesar podlegel poškodbam. Zgoraj poročamo o neznanem kolesarju, katerega je sunil savinjski vlak na železniškem prelazu v Medlogu pri Celju. Gre za Mihaela Horjak, 39 letnega upokojenega rudarja in posestnika iz Laškega. Omenjeni se je odpeljal iz Laškega z letaki laške gasilske prireditve, katere je lepil po Savinjski dolini. Vračal se je na kolesu iz Petrovč v Celje in ga je pri tem zadela smrtno-ne-

varna nesreča, kateri je podlegel v celjski bolnišnici 9. julija zjutraj.

Starka se smrtno poškodovala pri padcu po stopnicah. Helena Šarner, 87 letna občinska reva v Laškem, je padla po stopnicah. Pri padcu je dobila tako hude poškodbe, da je umrla v celjski bolnišnici.

Pri delu smrtno ponesrečil. Pri delu v kamnolomu v bližini papirnice bratov Piatnik v Radečah pri Zidanem mostu je zasula zemlja do kolen delavca Franca Ilinčič iz Radeč. Pri zasutju je udaril s tako silo z glavo ob kamen, da si je prebil lobanjo, iz katere so mu izstopili možgani in je bil pri priči mrtev. Smrtno ponesrečeni zapušča ženo z dvema malima otrokoma.

Po nesreči se ustrelil skozi srce. Na Sinovici pri Sodražici na Kranjskem je dobil 18 letni posetniški sin Ivan Oblak flober-tovko in jo je nesel v kaščo. Ker sina ni bilo dalje časa na spregled, je šel njegov oče pogledat za njim in ga je našel na tleh mrtvega s prestreljenim srcem. Nihče ne ve, kako se je zgodila smrtna nesreča. Najbrž fant ni znal, da je puška nabita in se je orožje sprožilo vsled neprevidnega ravnanja.

Sod vina smrtno pomandral trgovca. Jospina Trdina, krčmarica v Škofji Loki, je kupila na Štajerskem deset sodov vina. Po vino se je odpravila s tovornim avtomobilom škofjeloškega prevoznika Ravniha-ja. Z njo se je peljal poleg šoferja njen 11 letni sinko in trgovec Ivan Potočnik iz Škofje Loke. Po prevzemu vina so se vračali čez Vransko proti Škofji Loki skozi Tuhinjsko dolino proti Kamniku in so hoteli čez Vodice domov. V bližini vasi Laze na Kozjem brdu je odpovedala na težko naloženem avtomobilu zavora. Šofer se je hotel izogniti nesreči in se je spustil z vozilom navzdol. Avto se je med brzenjem po hribu prevrnil ter dvakrat prekucnil. Sod vina so se zvalili po strmini in so potegnili s seboj trgovca Potočnika ter so ga tako pomandrali, da je obležal pri priči mrtev. Trdinova in njen sinko sta se hudo poškodovala, vendar se bosta pozdravila. Lažje praske je dobil šofer.

Na portugalskega ministrskega predsednika Salazarja je bil poskušen atentat od voditelja portugalske komunistične organizacije.

16.440 metrov visoko se je dvignil v aeroplanu angleški letalski poročnik Adam in si je priboril svetovni rekord, katerega je imel italijanski letalec Pezzi. Adam je prekosil Pezzija za 785 m.

Najboljši strelec angleške armade je korporal I. White, katerega nesejo tovariši po nagradi na ramah s tekmovalnega prostora.

Na angleški postaji je zavozil vlak z vso brzino na slepi tir in se je prevrnil. Nesreča je zahtevala štiri mrtve in dvanajst hudo ranjenih.

Če pade kolo z avtomobila. V Bohinjski Bistrici je padlo kolo z drvečega avtomobila, katerega je šofiral šofer Franc Fajdiga. V avtomobilu se je peljal Jan Ulman, občinski tajnik v Kamniku, z družino. Ker se je vozilo prevrnilo, so dobili vsi potniki poškodbe in so jih ptepeljali v ljubljansko bolnišnico. Ulmanovi so si kmalu opomogli, poškodba šoferja Fajdige pa je resnega značaja.

Smrt pod z gnojem naloženim vozom. V Pipanovi jami ob Vilharjevi cesti v Ljubljani se je zgodila 8. julija smrtna nesreča. 22 letni voznik Ivan Hujan iz Most, ki je služil pri posestniku Pircu z Ambroževega trga, je odvažal gnoj iz omenjene jame. Nenadoma se je poln voz gnoja prevrnil na Hujana in mu je teža zdobila lobanjo, da je bil pri priči mrtev.

Pretrtes možganov. Franjo Franz, 46letni uradnik in strojni tehnik v tovarni »Kuverta« v Ljubljani, je padel tako nesrečno iz dvigala v tovarni, da si je pretresel možgane pri padcu in je dobil tudi druge notranje poškodbe. Reševalci so ga prepeljali v brezupnem stanju v bolnišnico.

Tramvaj poškodoval kolesarja. Huda nesreča se je zgodila 9. julija popoldne v Šiški pri Ljubljani, kjer se je hotel šofer Franc Avbelj s kolesom ogniti tramvaju. Kolo se mu je zarilo med tračnice in kolesarja je tramvaj podrl na tla tako, da je obležal nezavesten in so ga prepeljali v nevarnem stanju v bolnišnico.

Usodepolni udari strele. V Ljubečnem pri Celju je udarila strela v hlev posestnika Mirnika, ki je pogorel z raznim poljedelskim orodjem. Pogorelec je hudo udarjen, ker je bil sicer zavarovan, vendar ni plačal premije in mu ne bo izplačana zavarovalnina. — V Gaberju pri Celju je zgorelo vsled udara strele vojaško skladišče, v katerem je bilo veliko sena, slame ter ovska za vojaške konje. Gasilci so preprečili, da se požar ni razširil na sosedna poslopja. Škoda znaša 200.000 Din. — V Ložnici pri Celju je užgala strela in je vpepelil ogenj 50.000 Din vredno gospo-

Bodoče matere
morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavil, posebno zapeki, s uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

darsko poslopje posestniku Lipovškemu. Tudi v tem slučaju so obvarovali gasilci sosedna poslopja. — V torek 6. julija popoldne je prihrumela nad Maribor in okolico nevihta z udari strele. Udarilo je v strelovod dimnika mestnega vodovoda na Teznu, dalje je istotam strela hudo poškodovala transformator, izolatorje ter žice z visoko napetostjo pri podjetju »Kovina«. Na Teznu je še istočasno usekalo v oljnati priklop naprave za visoko napetost, ki je last tvrdke »Teksta« na Teznu. — Pri naganju sena je ubila strela v žalcu 31 letnega delavca Mihaela Obrezo iz Vel. Pirešice. Obreza je bil na mestu mrtev, ostalim delavcem se ni zgodilo nič posebnega. — Med nevihto je udarilo v vasi Kračali na Kranjskem v Lundrov skedenj, ki je pogorel do tal. — Pri Sv. Gregorju je urezalo v visoki mlaj, ki je stal od birme. — V gozdu nad Sodražico je ubila strela apneničarja Ivana Mervarja, doma iz Kastva pri Sušaku, ki je s svojim rojakom pripravljaval apnenico. Mervarjev tovariš je bil od udara samo omamljen in si je kmalu opomogel. — V Pružinski vasi pri Štorah v daljni okolici Celja je udar strele upepelil šestokenski kozolec mlademu gospodarju Valentinu Kramarju. Na pomoč prihiteli sosedje so ubranili hlev. Škoda znaša 50.000 Din, zavarovalnina pa samo 5000 Din. — Strela je zažgala velik kozolec dvojniki posestniku Martinu Grasičarju v Napušcu, občina Sv. Jurij pod Kumom. Ob udaru strele sta spala na kozolcu posestnikov sin ter hlapec in sta se komaj rešila. Ogenj se je razširil še na kaščo, drvarnico in hleve. Rešili so deset

glav živine ter šest svinj. Z gospodarskim poslopjem pa je zgorelo žito, orodje in vozovi. Sosedje so rešili hišo. Škoda je velika, zavarovalnina znaša komaj 8000 dinarjev.

Razne požarne nesreče. V bližnji okolici Ptuja je vpepelil najbrž od zlobne roke podtaknjen ogenj hišo in gospodarsko poslopje posestnika Jakoba Steklec. Razen dveh poslopij so zgorele tri krave in pet svinj. Škoda znaša 40.000 Din. — V Vuzenici je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopiju posestnika Alojzija Kresnik in je uničil ostrešje. Škode je za 25.000 Din. — V Slovenjgradcu je izbruhnil ogenj v hiši inočarja Franca Lobej in je napravil precej škode. — V Kaniži pri Št. Ilju v Slov. goricah je postala žrtev plamenov viničarja posestnika Jožefa Muršeca. — V Levitču pri Poljčanah je zgorela 25.000 Din vredna hiša posestniku Janezu Ugerškemu. Posestnici Antoniji Franci je vpepelil ogenj v Poljčanah viničarijo in znaša škoda 10 tisoč dinarjev.

Razne novice.

Tekmo koscev in žanjic so priredili v bližini Maribora, kajpada na Gospodov dan. Prišlo je nekaj članov in članic nekega društva kmečkih fantov in deklet. Govorilo se je, da bo nastopilo 70 tekmovalcev, pa je nastopilo samo šest fantov in šest deklet. Tekma je torej bila prav klaverna. Zanimivejše pa je bilo to, kar je tekmi sledilo: zabava v gostilni do drugega dne. V čem pa so tamkaj tekmovali?

»Domovina«, ne slovenska, marveč jenesarska, simpatično poroča o obnem zboru Kmetijske družbe, ki je bil v nedeljo 4. julija. O poslovanju te zadruga ve samo toliko povedati, da so bili odobreni zaključni računi za poslovno leto 1936 in da je bila sprejeta razrešnica glavnemu in nadzornemu odboru. Cesar pa jenesarsko glasilo ne poroča, bodo naši čitatelji našli v naši današnji številki v prilogi »Za gospodarje«. Tam se bodo uverili, ali in kakšna razrešnica bi bila upravičena.

Najmlajši ded v Franciji

Poseben rekord je dosegel neki Charles Drouet, ki živi v Aubervilliersu pri Parizu. Postal je po vsej verjetnosti najmlajši ded v Franciji. Kakor pripoveduje sam, se je rodil 31. decembra 1900. Njegova 17 letna hčerka pa je že 6. novembra 1936 dobila otroka in tako je Drouet pri 36 letih postal ded. Drouet je na to zelo ponosen. Največja njegova želja je, da bi s njegova vnučka, kateri velja zdaj vsa njegova ljubezen, tudi čimprej poročila, tako da bi nekako pri 50 letih, torej v najlepši moški dobi, postal že praded. Če mu bo sreča posebno naklonjena, utegne pri 70 letih biti že prapraded. Toda tako daleč, kakor

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

27

»Kaj? Ali ne verjamete? Ste mi res krotke ovčke!« se je rogal Lavrinc. »Pojdite pa pogledajte v Dobrovlje, prepričajte se sami, kako lepo je vse zapleteno! Deklina se je usedla kakor na svoje. Saj je zadnjič oni Gašpar pravil v Kapli v gostilni, da je njegovi sestri veliko bolje, odkar ima tako postrežnico in da je take, kakor je Veronika, ni daleč naokoli nikjer; bolnica da brez nje kar biti ne more več. To ta sveta coprnica res zna, da ti vsakega norca na svoje limanice dobi.«

Špela je od jeze škripala z zobmi. Iz zelenih oči so ji švigali strastni ognji, rdeči lasje so ji goreli, pege na spačenem licu so ji čisto počrnele.

»Kar je še najbolj imenitno, tega še povedal nisem,« je nadaljeval Lavrinc in se zlobno režal; »... toda to je skrivnost, ne smem povedati. Obljubil sem, da tega ne bom drugim pravil.«

»Nam že lahko poveš. Mi ne povemo nikomur. Saj smo sami med seboj. Povej!« ga je nagovarjal krojač Murko.

Urarjeva Reza pa je silila:

»Povej, povej! Tiho bomo.«

»Tiho ko miš,« je dodal Jozelj.

»Ali ste mi radovedni, hehehe!« se je zahehetal

Lavrinc. »Če mi torej obljubite, da boste molčali, vam povem, pa samo vam... Cenca ima pod palcem: hišo brez dolga in še precej denarja. Ni dolgo tega, ko je napravila testament. Kaj pravite, komu je dala vse zapisati? Vse do zadnjega krajcarja — grofovemu jagru. Ko ženska umre — in to bo čez kak teden gotovo, bo Anza petičen mož; ne bo se mu treba pobijati z gamsi na planini, ko ga to delo itak ne veseli več, odkar se mu je oni krat pripetila tista nesreča. Gotovo se bo preselil v Dobrovlje v svojo lepo hišo in se bo oženil. Nevesta pa ga že kar v gnezdu čaka, hehehe.«

»Frklja prekleta! Pa se tako sveto drži! Oči ji je treba izpraskati, kropa bi ji ulila v lice,« se je penila Špela.

Njen oče, krčmar Tilen, je pozibal svojo kosmato glavo in je zakrotil:

»Kdo je testament videl? Komu je ženska na nos obesila, kaj je dala zapisati — komu, pravim, komu?«

»Videl testamenta nisem, vem pa natanko, kaj stoji v njem,« je rekel Lavrinc. »Moj prijatelj Koshutnik, dobroveljski občinski pisar, mi je vse povedal. Ta je bil zraven, ko je delala testament, in ga je pisal. — Toda nikomur ne smete povedati, da veste od mene ali od njega kaj; sploh ne smete nikomur ne besede o tem črhiniti.«

»Da, da, seveda... O skrivnostih treba molčati... Da pa je ta Veronika tako z vsemi mažami na-

30 letni jubilej. Društvo slovenskih katehetov je obhajalo 6. julija ob navzočnosti 60 članov in ljubljanskega škofa dr. G. Rožmana pri Mariji Pomagaj na Brezjah 30 letnico.

Elektrarna Fala v umetni megli. Bano vinske protiaeroplanske zveze iz Zagreba, Ljubljane in Maribora so se zbrale po svojih zastopnikih v Fali, kjer so napravili zanimiv poskus. Mariborski gasilci s štirimi tovariši od tvrke »Kovina« na Teznu so s pomočjo posebnih priprav tekom 20 minut obdali celo elektrarno Fala v obsegu enega kvadratnega kilometra z gosto umetno meglo. Poskus zameglitve je zelo dobro uspel.

Obrtniki na VI. mariborskem tednu. Prireditelj Mariborskih tednov ima namen prikazati predvsem delovanje in napredek naše obrti, trgovine in industrije. Vsi razstavljalci se zavedajo važnosti sodelovanja na Mariborskem tednu, zato se že dalje časa pred otvoritvijo vneta pripravljajo. Ena najzanimivejših razstav je vsako leto razstava naših agilnih obrtnikov, saj pa je tudi zelo pestra in tako za obrtnike kakor za obiskovalce koristna. Tudi letos so se mariborski obrtniki odločili za sodelovanje na VI. mariborskem tednu. Po pripravah sodeč bo njihova razstava letos še večja in zanimivejša, saj bodo razstavljali obrtniki vseh strok. Sodelovali bodo mojstri, pomočniki in vajenci. Obiskovalci Mariborskega tedna bodo lahko občudovali praktične izdelke na obrtniški razstavi in ugotovili lep napredek. Na razstavi se bo občinstvo seznanilo tudi s onimi izdelki, ki jih izdelujejo v odlični kakovosti domači obrtniki, ki pa smo jih doslej v veliki meri uvažali iz tujine. Obrtniška razstava ima namen koristiti tudi obrtnikom samim, saj je znano, da nimajo baš rožnatega položaja. Prav zato je njihova marljivost in želja pripraviti čim lepšo razstavo tem bolj upoštevajna vredna. Ker je za obisk Mariborskega tedna, ki se bo vršil od 31. julija do 8. avgusta, dovoljena polovična voznina, je pričakovati zelo mnogo obiskovalcev, ki bodo znali ceniti agilitet mariborskih obrtnikov.

Počitnice bodo minule, kam pa potem? V Knobleharjev zavod Misijonarjev sinov presv. Sreča v Dravljah pri Ljubljani se sprejemajo pridni dečki, ki žele postati duhovniki in se posvetiti misijonskemu poklicu. Mesečno plačilo prav nizko. V poštev pridejo dijaki vseh gimnazijskih razredov, za I. razred le taki, ki so že napravili sprejemni izpit na katerikoli gimnaziji. Gojenci Knobleharjevega zavoda obiskujejo škofijsko gimnazijo v št. Vidu. Prošnji za sprejem je priložiti krstni list, šolski izkaz, zdravniško spri-

čevalo. Natančnejša pojasnila se dobe pri vodstvu. — Knobleharjev zavod, Dravljje 148, p. št. Vid nad Ljubljano. — P. Stanko Dobovšek, misijonar.

»Vzajemnost«, društvo duhovnikov lavantinske škofije, ima svoj redni letni občni zbor dne 26. julija ob pol desetih v Mariboru, bogoslovje, Glavni trg 7, po običajnem sporedu. — Odbor.

Pozor pred sleparjem! Zadnji čas se potika po silivski in framski župniji mož, ki polzeveduje za bolnike, kateri trpijo na revmatizmu, valed ran na nogah in sličnih boleznih. Bolnikom zatrjuje, da jih bo sigurno ozdravil. Ker se ljudem nalaže, da so ga poslali sorodniki, sosede itd., mu marsikje nasedejo in verjamejo. Zahteva pa za svoje »mazilo« lepo vsoto. Tako je že ogoljufal v Silivnici več ljudi. Sleparski »zdravnik« je visoke postave, nad 45 let star, nosi s seboj oguljeno usnjato črno suknjo kot povračnik. Kjer bi se pojavil, naj takoj opozorijo orožnike, da prejme za »mazništvo« tudi zaslužen plačilo.

Naplavljen truplo. Pri Vuhredu je naplavila Drava truplo neznanca, ki je bil star 45—50 let in je bil več tednov v vodi.

Opozorjamo na otvoritev novo dožidanega lokala za oddelek manufakturne in konfekcijske trgovine Anton Macun v Mariboru. Lepo in zanimivo razstavo si naj vsakdo ogleda v podaljšnem hodniku. Pri tej priliki nudi ta splošno znana solidna trgovina za dobo enega meseca pet odstotkov popusta.

Obžalovanja vredni slučaji.

Kako vas sramotijo! Vas, slovenske moške in fante, ki ste se zbrali na sijajnem taboru v Celju, si drznejo nezasiščano sramotiti jenesarji, pofarji in jugofašisti! Celjska »Nova doba«, pristno-jenesarski listič, je ponatisnila poročilo jugofašističnega »Pohoda« o celjskem taboru. Ponatisnila ga je v celoti brez pripombe, kar dokazuje, da se z njim istoveti. V tem poročilu se zasmehujejo slovenski možje in fantje kot »neka posebna pasma slovenskega naroda«, kot »redka pasma Slovencev«. Torej je slovenski kmečki mož in slovenski kmečki mladenič neka pasma slovenskega naroda, narod kot tak pa tvorijo jenesarski, pofarski in jugofašistični škrici. Dobro si zapomnite, slovenski

možje in fantje, to podlo sramotenje. Za ušesa pa primite tiste ljudi, ki stojijo za jenesarskimi in fašističnimi listi in ki jim vi nosite svoj denar. Strogo se držite načela: Svoji k svojim! Nasprotniki našega krščanskega in slovenskega načela smatrajo slovensko kmečko ljudstvo kot »pasma«, kakor so nekdanj Turki in poturčenci smatrali kmeta kot »rajo«. Raja se je že davno osvobodila, tudi »pasma« bo dala svojim sramotilcem odgovor, ki bo trajno učinkovit!

Prvi skrunilec evharističnega križa prijet. Po Kranjskem je padla pod zločinsko roko brezbožnikov cela vrsta evharističnih križev in so bila vsa poizvedovanja za krivci zaman. Sedaj se je posrečilo prijeti zločinca, o katerem je neizpodbitno dokazano in je tudi že sam priznal, da je podžagal visok evharistični križ v Dolnjem Logatcu. Logatčani so postavili prvi evharistični križ 19. aprila 1935 in je padel dne 15. novembra 1936. Drugič so ga postavili 29. novembra 1936 in ta je bil podžagan v noči na 5. julij. Zaprti storilec je Andrej Seljak, mizar, ki ima hišico v drevoredu ob državni cesti od Logatca proti Vrhniku. Preiskava bo dognala, kdo je tega človeka nagovoril k zločinu, katerega je priznal po daljšem zanikanju pod težo dokazov.

Vlom v župno cerkev. V noči na 9. julij je bilo vlomljeno v župno cerkev v Kranjski gori. Vlomilec je odprl s ponarejenim ključem tabernakelj, iz katerega je prenesel monštranco in ciborij s hostijami v spovednico. Na monštranci je odlomil le en žarek, ker je videl, da nima vrednosti. Spravil se je nad krstni kamen, kjer je odlomil na posodi za sv. olje pozlačen križ. Nato je vdrl s krampom v grobnico pod kapelo sv. Jožefa, kjer je sedem krst. Vsem krstam je odzvilgnil pokrove in iz ene je vzel rožni venec v prepričanju, da gre za dragocenost. Nazadnje je vlomil še v oba nabiralnika. Eden je bil prazen, v drugem pa kakih 30 Din. Skupna škoda znaša 250 Din. Storilec se je pustil najbrž zvečer zapreti v cerkev, v kateri je domneval zlato in še razno drugo bogastvo, a se

mazana, tega bi nikoli ne bil verjel... Tiste ženske, ki se najbolj sveto držijo, so navadno najslabše... Škoda za jagra, zdaj je z našo godbo pri kraju!

Tako so govorili krojač, Reza in Jozelj vsi povprek. Špela pa je zdirjala, kakor da je ob pamet, v kuhinjo; tu je sedla na peč in se začela od jeze dreti... Ah, zdaj ve, zakaj se je je jagar tako otepal in ni hotel o ženitvi nič čuti! Tod ga je torej bilo!

Ali naj si nikar ne misli, da bo srečen s svojo izvoljenko! Ta coprnica ga ne sme dobiti; za to bo že ona, Špela, poskrbela.

Ko bi le vedela, kam je skril tiste ukradene reči iz šmarske cerkve! Saj vendar ni šent, da bi jih ne bilo mogoče najti!

Morda jih je skril v tisto luknjo gori, kjer je lani pobral orlovsko gnezdo in je potem tam hranjeval svoje orožje? Takrat mu je morala pomagati, ko je po vrveh vlačil svoji puški tja gor. V tisto luknjo bi se dalo od zgoraj dol po kaki močni vrvi že priti; korajžje je treba...

Edino svojo ruto bi rada zopet imela, da bi on ne imel ničesar v rokah, kar bi moglo pričevati zoper njo; vsemu drugemu bi se rada odrekla.

Ne, ne, ničemur se ne mara odreči; vse hoče dobiti v roke, kar sta tedaj pobrala v cerkvi. Tedaj ga bo imela s čim držati, ne bo se ji mogel več izmuzniti, rajal bo, kakor bo ona žvižgala...

Glej ga, šenta, še nekaj! Ali bi se ne dale te reči podtakniti Veroniki? To bi bilo nekaj!

Peklensko zloben nasmeš je spreletel Špelin obraz... Da, naj velja, kar hoče, vse bo storila... Našla bo in bo spletla oni hinavski coprnici tako zanko, da ji bo sape zmanjkovalo...

Nenadoma je stal zraven nje Lavrinc, ki se je priplazil iz gostilne. Prijel jo je za roko in dejal priliznjeno:

»Ljubica, kaj pa delaš? Saj se vendar ne boš cemerila za jagrom! Pusti ga, naj gre cigan! Jaz te imam stokrat rajši, kakor te je imel on.«

»O jagru ne maram več čuti,« je zaškrpala Špela. »Ali tej kači mežnarski pa bom posvetila. To mrzim ko vrag. To moram zdrobiti — zadavila bi jo, uh! Že vem, kako.«

»Morda jo jaz še bolj mrzim ko ti. Le na priloznost čakam, da ji posvetim. Dajva skupno!«

»Če mi bo tvoje pomoči treba, ti bom rekla.«

»Kaj nameravaš? Povej mi!«

»Ne — da — ne, ne! Nič gotovega še ne vem. Vsak svojo pot pojdiva! Na kraju se bova že sešla.«

Iz gostilne se je jezno zadrli krčmar:

»Špela!«

Nekdo je zasviral na orglice in koraki plesalcev so se začuli. Lavrinc je prijel Špelo in odskakljal z njo v sobo.

pravi, za zdaj še ne misli.

Edinstven material za pozidavo cerkve

V francoskem mestu Maheju v Srednji Indiji so zgradili cerkev iz samih koral in se svetijo nje zidovi pri solnčni svetlobi v bajno krasnih rdečih barvah. To je prvi primer, da so se porabili kosi koralnikov za pozidavo cerkve.

Porast protestantizma v Avstriji

Protestantizem v Avstriji raste, ker hitlerjevska propaganda dela z vso silo na to, da njeni člani izstopajo iz katoliške Cerkve. V zadnjih petih letih se je število protestantov pomnožilo za kakih 30.000 duš.

(Dalje sledi)

je zmotil in je bilo njegovo preklensko delo skoraj zastoj.

Železniški delavec in družinski oče se vrgel pod vlak. Pri Bistrici blizu Ruš so doživeli te dni strašen obup nad življenjem. Avgustin Robnik, delavec v državni železniški delavnici v Mariboru in doma iz Bezene, se je vrgel na zgoraj omenjenem kraju pod lokomotivo opoldanskega koroskega vlaka. Stroj je nesrečneža vlekkel 25 m daleč, kolesa so mu razpolovila truplo in so ležali posamezni deli ob progi. Robnik se je podal 6. julija zgodaj zjutraj na delo v delavnice. Predpoldne je prosil delovodjo, naj mu da listič, da bo šel k zdravniku. Namesto zdravniško pomoč, si je poiskal grozno prostovoljno smrt. Robnik zapušča ženo, 18 letnega sina in 17 letno hčerko.

Smrtno zaboden. V noči na nedeljo sta v Košakih pri Mariboru trčili skupaj dve skupini delavcev, ki so zaposleni pri gradnji ceste Maribor—Št. Ilj. Iz prepira se je izcimil pretep, v katerem je Karol Kozar smrtno zabodel 34 letnega pekovskega pomočnika Adolfa Božnika iz Jelenč. Na smrt zabodeni je pred nedavnim našel zaposlitev pri cestnem delu.

Vlomilci obiskali občinski urad. Nočni vrom je bil izvršen v občinski urad pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Mariborska policija je bila poklicana, da ugotovi dejanski stan na licu mesta in se loti zasledovanja drznežev.

Po prestanih desetih letih kazni zopet kradel. V Celju je prijel stražnik radi sumljivega obnašanja 32 letnega krojaškega pomočnika Franca K. iz Boštanj ob Savi. Ko je že bil prijeti na policijski stražnici, sta prišla tja brata Franc in Miha Vrečar od Sv. Lovrenca pod Pružnikom. Javila sta, da jima je bilo 8. julija dopoldne ukradeno iz stanovanja v njuni odsotnosti, in sicer Francu nova obleka, perilo, zlat prstan in 400 Din, v skupni vrednosti 1500 Din. Brat Miha pa je bil okraden za vrednost 1600 Din. V isti hiši stanujoči Jožefi Guzaj je bila izmaknjena 500 Din vredna zapestna ura in Blaž Guzaj je bil po tatvini oškodovan za 675 Din. Vrednost vseh ukradenih predmetov znaša 4275 Din. Franc Vrečar je takoj spoznal, da ima aretirani na sebi njemu ukradeno obleko in perilo. S takim dokazom ugnani krojač Franc K. je priznal tatvino in je bil predan v zapore okrožnega sodišča. Franc K. je že presedel radi tatvin deset let v mariborski kaznilnici.

Mladenič se vrgel pod vlak. Anton Glavan, 24 letni mehanik iz Zapotoka, se je pripeljal z vlakom v Grosuplje na Kranjskem. Ko se je začel vlak premikati, se je Glavan vrgel pod lokomotivo, ki mu je odrezala glavo in je bil pri priči mrtev. Pri nesrečnežu so našli pismo, v katerem pravi, da si je izbral prostovoljno smrt radi tega, ker so mu starši branili, da bi se poročil z deklino, katero si je sam izbral. Glavan je bil uslužben na letališču v Ljubljani in je zapustil nad 12.000 Din za prevoz trupla iz Grosupelj v Zapotok in za nagrobni kamen.

NOVA KNJIGA, KI JE IZŠLA V ZALOŽBI TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU:

Davorin Petančič: »Svete Gore«, broš. 18 Din, vez. 28 Din.

Izpred sodišča.

Huda kazen. Valentin Grile, 26 letni brezposelni rudar, je ukradel iz zaprtega stanovanja posestniku Ivanu Majerju v Spodnji gorici 12. junija tisoč dinarjev vredno obleko. Grile je bil v Mariboru dne 7. julija obsojen na eno leto ječe.

Slovenska Krajina.

Obsodba ciganske nadloga. Velika nadloga za Slovenska Krajino so številne ciganske bande, ki kradejo doma ter po drugod in imajo neprestano posla z orožništvom. Dne 7. julija je imelo mariborsko okrožno sodišče opravka z našimi cigani. Omenjeni dan je bil za mariborsko sodišče pravi ciganski dan in to radi tega, ker so dajali odgovor sami cigani. Skupina ciganov iz Borecov je 17. februarja napravila v noči pohod preko meje v madjarsko vas, kjer je izropala skladišče za živila in je napravila 13.000 Din škodo. Na povratku so prijeli tatinske cigane naši orožniki. Obsojeni so bili zgoraj omenjenega dne v Mariboru: 32 letni Štefan Horvat na 18 mesecev ječe, 33 letni Ivan Hahn na 18 mesecev in 28 letni Ivan Baranja na osem mesecev ječe. — Dne 27. februarja je vdrlo pet ciganov v klet posestnika Štefana Kregar v Bakovcih in so jo izpraznili. 33 letni Štefan Baranja je bil obsojen na dve leti ječe, 25 letni Geza Horvat na osem mesecev, 27 letni Mihael Horvat na deset mesecev, 33 letni Gustav Kokoša na eno leto strogega zapore, 38 letni Ignacij Balažič na 18 mesecev težke ječe. — 7. decembra lanskega leta je vlomil 23 letni Ivan Sarköszl z več cigani pri posestniku Antonu Zeleniku v Bezačevci. Sarköszl je bil radi vloma obsojen na poldrugo leto ječe.

Lakota, kakršne ne pomnijo že sto let.

Navajeni smo že, da vsako leto po parkrat čitamo poročila o strašni lakoti, ki maha s smrtno koso po raznih pokrajinah ogromne Kitajske in zahteva milijonske smrtno žrtve.

Po poročilih iz Londona od 10. julija je pa zadela kitajsko pokrajino Siet Chuanki tako strašna lakota, kakor je ne pomnijo na Kitajskem dobrih sto let. Pomanjkanje je zadelo omenjene kraje radi poplav in drugih vremenskih nesreč, ki so uničile vse posevke. Posledice lakote so tako strašne, da se jih mi v Evropi niti prav predstavljati ne moremo.

Na tisoče ljudi umira dnevno in deset milijonov prebivalcev je izročenih lakoti in jim ni mogoče priskočiti na pomoč od zunaj.

Visok obisk na našem prosvetnem taboru.

Zadnje nedeljo se je vršil v Kranju prosvetni tabor, katerega je obiskalo 20.000 ljudi. Tabor je pričel z veličastnim sprevedom na Glavni trg v Kranju, kjer je bila sv. maša, katero je daroval dekan in župnik Škrbec. Tik pred prihodom spreveda na Glavni trg sta se pripeljala iz Begunj g. notranji minister dr. A. Korošec in ban dr. M. Natlačen. Na slavnostno tribuno je stopil tudi mi-

Ne odlašajte na stara leta!

Med mladimi ljudmi je mnogo takih, ki pravijo, da se bodo dali zavarovati šele v starejših letih. To mnenje je zelo zmotno in nespametno. Zakaj? V dvojnem oziru. Nihče ne ve, ali bo dočakal starejša leta. Vzemimo samo en primer. Samo v enem tednu (koncem junija) je v Mariboru umrlo 14 ljudi. Med temi jih je ravno polovica, ki niso dosegli starejših let, marveč so umrli v cvetu življenja, in sicer so bili stari 23, 27, 28, 30, 36, 40 in 41 let. Tako je tudi v drugih krajih. Iz splošne statistike umrljivosti je razvidno, da izmed tisoč moških dočaka 50 letno starost le 684 moških. V Nemčiji so izračunali, da postane vsaka osma žena v 45. letu starosti vdova. Smrt torej kosi, ne da bi vprašala, ali je kdo star ali mlad. S tega stališča je torej nespametno odlašati z zavarovanjem na stara leta. — Drugi vzrok, ki govori za to, da se vsak čim prej zavaruje, je ta, da je zavarovana vsota v veliki meri odvisna od starosti zavarovanca. Primer: Če se letočasno zavarujemo za mesečno premijo 15 Din osebe, ki so stare 20, 34, 40 let, bo znašala zavarovana vsota pri prvem 6750 Din, pri drugem 5190 Din, pri tretjem pa 3780 dinarjev. Ali ni to velika razlika? Kar se pa življenja tiče, je pri vseh treh negotovo in je možno, da tisti, ki je 20 let star, prej umre ko oni, ki je star 40 let. Tudi s tega stališča je torej nespametno odlašati z zavarovanjem. Čim prej se kdo zavaruje, tem bolj je zanj in za njegove domače. V preteklih šestih mesecih tega leta se je pri »Karitas« nanovo zavarovalo nad 4000 ljudi — večina za slučaj smrti, drugi pa za starostno preskrbo in doto. Obrnite se tudi vi čim prej na »Karitas« in se zavarujte! Tega koraka ne boste nikdar obžalovali, ker boste imeli samo korist od njega. »Karitas« ima skoraj v vsaki župniji zastopnika, v Mariboru (v Orožnovi ulici) pa podružnico.

Vsi dosedanja ukrepi osrednje kitajske vlade so se izkazali povsem nezadostni, ker primanjkuje prometnih sredstev za prevoz živil, o zdravnikih in zdravilih pa ni niti govora.

Glad je tako strašen, da so začeli izstradani jesti mrličje. Pomanjkanje sili ljudi da koljejo otroke.

Po pričah je dokazano več primerov, kako so po raznih krajih zginili dečki in deklice, o katerih je dognano, da so jih ubili in nato pojedli.

Edina hrana, katero je še dobiti v prizadetem ozemlju, je neke vrste ilovica, s katero se hranijo, samo da si napolnijo želodec. Vsled ilovnate prehrane so že tisoči pomrli.

Taisti, kateri so še količkaj pri moči, beže iz izstradane pokrajine, in sicer po največ v večja mesta. Tudi ti reveži navadno omagajo sredi pota in pomrjejo od lakote in žeje. Ob cestah leži na tisoče nepokopanih trupel, na katera pripeka sonce. Za lakoto pa se že pojavljajo razne nalezljive bolezni, ki bodo pobrale one, ki so se na ta ali oni način rešili smrti vsled glada.

minister dr. Miha Krek v kroju naših fantovskih odsekov, ter njegova gospa v narodni noši.

Ko je bila sv. maša končana in ko je tisočera množica pela »Povsod Bogale«, sta privozila z Brda v Kranj in na Glavni trg dva dverna avtomobila. Iz prvega avtomobila je izstopil knez namestnik Pavle v generalski uniformi ter njegova soproga kneginja Olga.

Visoka gosta je pozdravil predsednik kranjskega dekanjskega odbora g. profesor Fortuna.

Knez namestnik Pavle in kneginja Olga sta potem zavzela časten prostor v sredini tribune. Ob knezu Pavlu je sedel ban dr. Natlačen, ki je visokemu gostu sprožil tolmáčil ves potek zborovanja, ob kneginji Olgi pa je zavzela prostor soproga ministra dr. Kreka v narodni noši, dočim je soproga g. bana sedela na nasprotni strani

Če pade kolo z avtomobila. V Bohinjski Bistrici je padlo kolo z drvečega avtomobila, katerega je šofiral šofer Franc Fajdiga. V avtomobilu se je peljal Jan Ulman, občinski tajnik v Kamniku, z družino. Ker se je vozilo prevrnilo, so dobili vsi potniki poškodbe in so jih ptepeljali v ljubljansko bolnišnico. Ulmanovi so si kmalu opomogli, poškodba šoferja Fajdige pa je resnega značaja.

Smrt pod z gnojem naloženim vozom. V Pipanovi jami ob Vilharjevi cesti v Ljubljani se je zgodila 8. julija smrtna nesreča. 22 letni voznik Ivan Hujan iz Most, ki je služil pri posestniku Pircu z Ambroževega trga, je odvažal gnoj iz omenjene jame. Nenadoma se je poln voz gnoja prevrnil na Hujana in mu je teža zdobila lobanjo, da je bil pri priči mrtev.

Pretrses možganov. Franjo Franz, 46letni uradnik in strojni tehnik v tovarni »Kuverta« v Ljubljani, je padel tako nesrečno iz dvigala v tovarni, da si je pretresel možgane pri padcu in je dobil tudi druge notranje poškodbe. Reševalci so ga prepeljali v brezupnem stanju v bolnišnico.

Tramvaj poškodoval kolesarja. Huda nesreča se je zgodila 9. julija popoldne v Šiški pri Ljubljani, kjer se je hotel šofer Franc Avbelj s kolesom ogniti tramvaju. Kolo se mu je zarilo med tračnice in kolesarja je tramvaj podrl na tla tako, da je obležal nezavesten in so ga prepeljali v nevarnem stanju v bolnišnico.

Usodepolni udari strele. V Ljubečnem pri Celju je udarila strela v hlev posestnika Mirnika, ki je pogorel z raznim poljedelskim orodjem. Pogorelec je hudo udarjen, ker je bil sicer zavarovan, vendar ni plačal premije in mu ne bo izplačana zavarovalnina. — V Gaberju pri Celju je zgorelo vsled udara strele vojaško skladišče, v katerem je bilo veliko sena, slame ter ovska za vojaške konje. Gasilci so preprečili, da se požar ni razširil na sosedna poslopja. Škoda znaša 200.000 Din. — V Ložnici pri Celju je užgala strela in je vpepelil ogenj 50.000 Din vredno gospo-

Bodoče matere
morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavit, posebno zapeki, s uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

darsko poslopje posestniku Lipovškemu. Tudi v tem slučaju so obvarovali gasilci sosedna poslopja. — V torek 6. julija popoldne je prihrumela nad Maribor in okolico nevihta z udari strele. Udarilo je v strelovod dimnika mestnega vodovoda na Teznu, dalje je istotam strela hudo poškodovala transformator, izolatorje ter žice z visoko napetostjo pri podjetju »Kovina«. Na Teznu je še istočasno usekalo v oljnati priklop naprave za visoko napetost, ki je last tvrdke »Teksta« na Teznu. — Pri naganju sena je ubila strela v žalcu 31 letnega delavca Mihaela Obrezo iz Vel. Pirešice. Obreza je bil na mestu mrtev, ostalim delavcem se ni zgodilo nič posebnega. — Med nevihto je udarilo v vasi Kračali na Kranjskem v Lundrov skedenj, ki je pogorel do tal. — Pri Sv. Gregorju je urezalo v visoki mlaj, ki je stal od birme. — V gozdu nad Sodražico je ubila strela apneničarja Ivana Mervarja, doma iz Kastva pri Sušaku, ki je s svojim rojakom pripravljaval apnenico. Mervarjev tovariš je bil od udara samo omamljen in si je kmalu opomogel. — V Pružinski vasi pri Štorah v daljni okolici Celja je udar strele upepelil šestokenski kozolec mlademu gospodarju Valentinu Kramarju. Na pomoč prihiteli sosedje so ubranili hlev. Škoda znaša 50.000 Din, zavarovalnina pa samo 5000 Din. — Strela je zažgala velik kozolec dvojnik posestniku Martinu Grasičarju v Napušcu, občina Sv. Jurij pod Kumom. Ob udaru strele sta spala na kozolcu posestnikov sin ter hlapec in sta se kmaj rešila. Ogenj se je razširil še na kaščo, drvarnico in hleve. Rešili so deset

glav živine ter šest svinj. Z gospodarskim poslopjem pa je zgorelo žito, orodje in vozovi. Sosedje so rešili hišo. Škoda je velika, zavarovalnina znaša komaj 8000 dinarjev.

Razne požarne nesreče. V bližnji okolici Ptuja je vpepelil najbrž od zlobne roke podtaknjen ogenj hišo in gospodarsko poslopje posestnika Jakoba Steklec. Razen dveh poslopij so zgorele tri krave in pet svinj. Škoda znaša 40.000 Din. — V Vuzenici je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopiju posestnika Alojzija Kresnik in je uničil ostrešje. Škode je za 25.000 Din. — V Slovenjgradcu je izbruhnil ogenj v hiši inočarja Franca Lobej in je napravil precej škode. — V Kaniži pri Št. Ilju v Slov. goricah je postala žrtev plamenov viničarja posestnika Jožefa Muršeca. — V Levitču pri Poljčanah je zgorela 25.000 Din vredna hiša posestniku Janezu Ugerškemu. Posestnici Antoniji Franci je vpepelil ogenj v Poljčanah viničarijo in znaša škoda 10 tisoč dinarjev.

Razne novice.

Tekmo koscev in žanjic so priredili v bližini Maribora, kajpada na Gospodov dan. Prišlo je nekaj članov in članic nekega društva kmečkih fantov in deklet. Govorilo se je, da bo nastopilo 70 tekmovalcev, pa je nastopilo samo šest fantov in šest deklet. Tekma je torej bila prav klaverna. Zanimivejše pa je bilo to, kar je tekmi sledilo: zabava v gostilni do drugega dne. V čem pa so tamkaj tekmovali?

»Domovina«, ne slovenska, marveč jenesarska, simpatično poroča o obnem zboru Kmetijske družbe, ki je bil v nedeljo 4. julija. O poslovanju te zadrage ve samo toliko povedati, da so bili odobreni zaključni računi za poslovno leto 1936 in da je bila sprejeta razrešnica glavnemu in nadzornemu odboru. Cesar pa jenesarsko glasilo ne poroča, bodo naši čitatelji našli v naši današnji številki v prilogi »Za gospodarje«. Tam se bodo uverili, ali in kakšna razrešnica bi bila upravičena.

Najmlajši ded v Franciji

Poseben rekord je dosegel neki Charles Drouet, ki živi v Aubervilliersu pri Parizu. Postal je po vsej verjetnosti najmlajši ded v Franciji. Kakor pripoveduje sam, se je rodil 31. decembra 1900. Njegova 17 letna hčerka pa je že 6. novembra 1936 dobila otroka in tako je Drouet pri 36 letih postal ded. Drouet je na to zelo ponosen. Največja njegova želja je, da bi s njegova vnučka, kateri velja zdaj vsa njegova ljubezen, tudi čimprej poročila, tako da bi nekako pri 50 letih, torej v najlepši moški dobi, postal že praded. Če mu bo sreča posebno naklonjena, utegne pri 70 letih biti že prapraded. Toda tako daleč, kakor

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

27

»Kaj? Ali ne verjamete? Ste mi res krotke ovčke!« se je rogal Lavrinc. »Pojdite pa pogledajte v Dobrovlje, prepričajte se sami, kako lepo je vse zapleteno! Deklina se je usedla kakor na svoje. Saj je zadnjič oni Gašpar pravil v Kapli v gostilni, da je njegovi sestri veliko bolje, odkar ima tako postrežnico in da je take, kakor je Veronika, ni daleč naokoli nikjer; bolnica da brez nje kar biti ne more več. To ta sveta coprnica res zna, da ti vsakega norca na svoje limanice dobi.«

Špela je od jeze škripala z zobmi. Iz zelenih oči so ji švigali strastni ognji, rdeči lasje so ji goreli, pege na spačenem licu so ji čisto počrnele.

»Kar je še najbolj imenitno, tega še povedal nisem,« je nadaljeval Lavrinc in se zlobno režal; »... toda to je skrivnost, ne smem povedati. Obljubil sem, da tega ne bom drugim pravil.«

»Nam že lahko poveš. Mi ne povemo nikomur. Saj smo sami med seboj. Povej!« ga je nagovarjal krojač Murko.

Urarjeva Reza pa je silila:

»Povej, povej! Tiho bomo.«

»Tiho ko miš,« je dodal Jozelj.

»Ali ste mi radovedni, hehehe!« se je zahehetal

Lavrinc. »Če mi torej obljubite, da boste molčali, vam povem, pa samo vam... Cenca ima pod palcem: hišo brez dolga in še precej denarja. Ni dolgo tega, ko je napravila testament. Kaj pravite, komu je dala vse zapisati? Vse do zadnjega krajcarja — grofovemu jagru. Ko ženska umre — in to bo čez kak teden gotovo, bo Anza petičen mož; ne bo se mu treba pobijati z gamsi na planini, ko ga to delo itak ne veseli več, odkar se mu je oni krat pripetila tista nesreča. Gotovo se bo preselil v Dobrovlje v svojo lepo hišo in se bo oženil. Nevesta pa ga že kar v gnezdu čaka, hehehe.«

»Frklja prekleta! Pa se tako sveto drži! Oči ji je treba izpraskati, kropa bi ji ulila v lice,« se je penila Špela.

Njen oče, krčmar Tilen, je pozibal svojo kosmato glavo in je zakrotil:

»Kdo je testament videl? Komu je ženska na nos obesila, kaj je dala zapisati — komu, pravim, komu?«

»Videl testamenta nisem, vem pa natanko, kaj stoji v njem,« je rekel Lavrinc. »Moj prijatelj Koshutnik, dobroveljski občinski pisar, mi je vse povedal. Ta je bil zraven, ko je delala testament, in ga je pisal. — Toda nikomur ne smete povedati, da veste od mene ali od njega kaj; sploh ne smete nikomur ne besede o tem črhiniti.«

»Da, da, seveda... O skrivnostih treba molčati... Da pa je ta Veronika tako z vsemi mažami na-

30 letni jubilej. Društvo slovenskih katehetov je obhajalo 6. julija ob navzočnosti 60 članov in ljubljanskega škofa dr. G. Rožmana pri Mariji Pomagaj na Brezjah 30 letnico.

Elektrarna Fala v umetni megli. Bano-vinske protiaeroplanske zveze iz Zagreba, Ljubljane in Maribora so se zbrale po svojih zastopnikih v Fali, kjer so napravili zanimiv poskus. Mariborski gasilci s štiri-mi tovariši od tvrke »Kovina« na Teznu so s pomočjo posebnih priprav tekom 20 minut obdali celo elektrarno Fala v obse-gu enega kvadratnega kilometra z gosto umetno meglo. Poskus zameglitve je zelo dobro uspel.

Obrtniki na VI. mariborskem tednu. Prireditev Mariborskih tednov ima namen prikazati predvsem delovanje in napredek naše obrti, trgo-vine in industrije. Vsi razstavljalci se zavedajo važnosti sodelovanja na Mariborskem tednu, zato se že dalje časa pred otvoritvijo vneta pripravljajo. Ena najzanimivejših razstav je vsako leto razstava naših agilnih obrtnikov, saj pa je tudi zelo pestra in tako za obrtnike kakor za obiskovalce koristna. Tudi letos so se mariborski obrtniki odločili za sodelovanje na VI. maribor-skem tednu. Po pripravah sodeč bo njihova raz-stava letos še večja in zanimivejša, saj bodo razstavljali obrtniki vseh strok. Sodelovali bodo mojstri, pomočniki in vajenci. Obiskovalci Mari-borskega tedna bodo lahko občudovali praktične izdelke na obrtniški razstavi in ugotovili lep na-predek. Na razstavi se bo občinstvo seznanilo tudi s onimi izdelki, ki jih izdelujejo v odlični kakovosti domači obrtniki, ki pa smo jih doslej v veliki meri uvažali iz tujine. Obrtniška raz-stava ima namen koristiti tudi obrtnikom samim, saj je znano, da nimajo baš rožnatega po-ložaja. Prav zato je njihova marljivost in želja pripraviti čim lepšo razstavo tem bolj upošte-vanja vredna. Ker je za obisk Mariborskega te-dna, ki se bo vršil od 31. julija do 8. avgusta, dovoljena polovična voznina, je pričakovati zelo mnogo obiskovalcev, ki bodo znali ceniti agilnost mariborskih obrtnikov.

Počitnice bodo minule, kam pa potem? V Kno-bleharjev zavod Misijonarjev sinov presv. Sren v Dravljah pri Ljubljani se sprejemajo pridni dečki, ki žele postati duhovniki in se posvetiti misijonskemu poklicu. Mesečno plačilo prav niz-ko. V poštev pridejo dijaki vseh gimnazijskih razredov, za I. razred le taki, ki so že napravili sprejemni izpit na katerikoli gimnaziji. Gojenci Knoblarjevega zavoda obiskujejo škofijsko gimnazijo v št. Vidu. Prošnji za sprejem je pri-ložiti krstni list, šolski izkaz, zdravniško spri-

čevalo. Natančnejša pojasnila se dobe pri vod-stvu. — Knoblarjev zavod, Dravljah 148, p. šent Vid nad Ljubljano. — P. Stanko Dobovšek, mi-sijonar.

»Vzajemnost«, društvo duhovnikov lavantin-ske škofije, ima svoj redni letni občni zbor dne 26. julija ob pol desetih v Mariboru, bogoslovje, Glavni trg 7, po običajnem sporedu. — Odbor.

Pozor pred sleparjem! Zadnji čas se potika po slivniški in framski župniji mož, ki polzeveduje za bolnike, kateri trpijo na revmatizmu, valed ran na nogah in sličnih boleznih. Bolnikom za-trjuje, da jih bo sigurno ozdravil. Ker se ljudem nalaže, da so ga poslali sorodniki, sosede itd., mu marsikje nasedejo in verjamejo. Zahteva pa za svoje »mazilo« lepo vsoto. Tako je že ogolju-fal v Slivnici več ljudi. Sleparski »zdravniki« je visoke postave, nad 45 let star, nosi s seboj ogu-ljeno usnjato črno suknjo kot povračnik. Kjer bi se pojavil, naj takoj opozorijo orožnike, da prej-me za »mazništvo« tudi zaslužen plačilo.

Naplavljen truplo. Pri Vuhredu je na-plavila Drava truplo neznanca, ki je bil star 45—50 let in je bil več tednov v vodi.

Opozorjamo na otvoritev novo dozidanega lo-kala za oddelek manufakturne in konfekcijske trgovine Anton Macun v Mariboru. Lepo in za-nimivo razstavo si naj vsakdo ogleda v podaljša-nem hodniku. Pri tej priliki nudi ta splošno zna-na solidna trgovina za dobo enega meseca pet odstotkov popusta.

Obžalovanja vredni slučaji.

Kako vas sramotijo! Vas, slovenske mo-že in fante, ki ste se zbrali na sijajnem taboru v Celju, si drznejše nezaslišano sramotiti jenesarji, pofarji in jugofašisti! Celjska »Nova doba«, pristno-jenesarski listič, je ponatisnila poročilo jugofašistič-nega »Pohoda« o celjskem taboru. Ponat-snila ga je v celoti brez pripombe, kar dokazuje, da se z njim istoveti. V tem po-ročilu se zasmehujejo slovenski možje in fantje kot »neka posebna pasma sloven-skega naroda«, kot »redka pasma Sloven-cev«. Torej je slovenski kmečki mož in slovenski kmečki mladenič neka pasma slovenskega naroda, narod kot tak pa tvo-rijo jenesarski, pofarski in jugofašistični škrici. Dobro si zapomnite, slovenski

možje in fantje, to podlo sramotenje. Za ušesa pa primite tiste ljudi, ki stojijo za jenesarskimi in fašističnimi listi in ki jim vi nosite svoj denar. Strogo se držite na-čela: Svoji k svojim! Nasprotniki našega krščanskega in slovenskega načela sma-trajo slovensko kmečko ljudstvo kot »pa-smo«, kakor so nekdanj Turki in potur-čenci smatrali kmeta kot »rajo«. Raja se je že davno osvobodila, tudi »pasma« bo dala svojim sramotilcem odgovor, ki bo trajno učinkovit!

Prvi skrunilec evharističnega križa pri-jet. Po Kranjskem je padla pod zločinsko roko brezbožnikov cela vrsta evharističnih križev in so bila vsa poizvedovanja za krivci zaman. Sedaj se je posrečilo prijeti zločinca, o katerem je neizpodbitno doka-zano in je tudi že sam priznal, da je pod-žagal visok evharistični križ v Dolnjem Logatcu. Logatčani so postavili prvi evha-ristični križ 19. aprila 1935 in je padel dne 15. novembra 1936. Drugič so ga postavili 29. novembra 1936 in ta je bil podžagan v noči na 5. julij. Zaprti storilec je Andrej Seljak, mizar, ki ima hišico v drevoredu ob državni cesti od Logatca proti Vrhniku. Preiskava bo dognala, kdo je tega člove-ka nagovoril k zločinu, katerega je priznal po daljšem zanikanju pod težo dokazov.

Vlom v župno cerkev. V noči na 9. julij je bilo vlomljeno v župno cerkev v Kranj-ski gori. Vlomilec je odprl s ponarejenim ključem tabernakelj, iz katerega je pre-nesel monštranco in ciborij s hostijami v spovednico. Na monštranci je odlomil le en žarek, ker je videl, da nima vrednosti. Spravil se je nad krstni kamen, kjer je od-lomil na posodi za sv. olje pozlačen križ. Nato je vdrl s krampom v grobnico pod kapelo sv. Jožefa, kjer je sedem krst. Vsem krstam je odzdignil pokrove in iz ene je vzel rožni venec v prepričanju, da gre za dragocenost. Nazadnje je vlomil še v oba nabiralnika. Eden je bil prazen, v drugem pa kakih 30 Din. Skupna škoda znaša 250 Din. Storilec se je pustil najbrž zvečer zapreti v cerkev, v kateri je domne-val zlato in še razno drugo bogastvo, a se

mazana, tega bi nikoli ne bil verjel... Tiste ženske, ki se najbolj sveto držijo, so navadno najslabše... Škoda za jagra, zdaj je z našo godbo pri kraju!

Tako so govorili krojač, Reza in Jozelj vsi po-vprek. Špela pa je zdirjala, kakor da je ob pamet, v kuhinjo; tu je sedla na peč in se začela od jeze dreti... Ah, zdaj ve, zakaj se je je jagar tako otepal in ni hotel o ženitvi nič čuti! Tod ga je torej bilo!

Ali naj si nikar ne misli, da bo srečen s svojo izvoljenko! Ta coprnica ga ne sme dobiti; za to bo že ona, Špela, poskrbela.

Ko bi le vedela, kam je skril tiste ukradene reči iz šmarske cerkve! Saj vendar ni šent, da bi jih ne bilo mogoče najti!

Morda jih je skril v tisto luknjo gori, kjer je lani pobral orlovsko gnezdo in je potem tam hranje-val svoje orožje? Takrat mu je morala pomagati, ko je po vrveh vlačil svoji puški tja gor. V tisto luknjo bi se dalo od zgoraj dol po kaki močni vrvi že priti; korajžje je treba...

Edino svojo ruto bi rada zopet imela, da bi on ne imel ničesar v rokah, kar bi moglo pričevati zoper njo; vsemu drugemu bi se rada odrekla.

Ne, ne, ničemur se ne mara odreči; vse hoče dobiti v roke, kar sta tedaj pobrala v cerkvi. Tedaj ga bo imela s čim držati, ne bo se ji mogel več iz-muzniti, rajal bo, kakor bo ona žvižgala...

Glej ga, šenta, še nekaj! Ali bi se ne dale te reči podtakniti Veroniki? To bi bilo nekaj!

Peklensko zloben nasmeš je spreletel Špelin obraz... Da, naj velja, kar hoče, vse bo storila... Našla bo in bo spletla oni hinavski coprnici tako zanko, da ji bo sape zmanjkovalo...

Nenadoma je stal zraven nje Lavrinc, ki se je priplazil iz gostilne. Prijel jo je za roko in dejal priliznjeno:

»Ljubica, kaj pa delaš? Saj se vendar ne boš cemerila za jagrom! Pusti ga, naj gre cigan! Jaz te imam stokrat rajši, kakor te je imel on.«

»O jagru ne maram več čuti,« je zaškrpala Špela. »Ali tej kači mežnarski pa bom posvetila. To mrzim ko vrag. To moram zdrobiti — zadavila bi jo, uh! Že vem, kako.«

»Morda jo jaz še bolj mrzim ko ti. Le na prilož-nost čakam, da ji posvetim. Dajva skupno!«

»Če mi bo tvoje pomoči treba, ti bom rekla.«

»Kaj nameravaš? Povej mi!«

»Ne — da — ne, ne! Nič gotovega še ne vem. Vsak svojo pot pojdiva! Na kraju se bova že sešla.«

Iz gostilne se je jezno zadrli krčmar:

»Špela!«

Nekdo je zasviral na orglice in koraki plesalcev so se začuli. Lavrinc je prijel Špelo in odskakljal z njo v sobo.

pravi, za zdaj še ne misli.

Edinstven material za pozidavo cerkve

V francoskem mestu Maheju v Srednji Indiji so zgradili cerkev iz sa-mih koral in se svetijo nje ' zidovi pri solčni svetlobi v bajno krasnih rdečih barvah. To je prvi primer, da so se pora-bili kosi koralnikov za pozidavo cerkve.

Porast protestantizma v Avstriji

Protestantizem v Av-striji raste, ker hitler-jevska propaganda dela z vso silo na to, da nje-ni člani izstopajo iz ka-toliške Cerkve. V zad-njih petih letih se je število protestantov po-množilo za kakih 30.000 duš.

(Dalje sledi)

je zmotil in je bilo njegovo preklensko delo skoraj zastoj.

Železniški delavec in družinski oče se vrgel pod vlak. Pri Bistrici blizu Ruš so doživeli te dni strašen obup nad življenjem. Avgustin Robnik, delavec v državni železniški delavnici v Mariboru in doma iz Bezene, se je vrgel na zgoraj omenjenem kraju pod lokomotivo opoldanskega koroskega vlaka. Stroj je nesrečneža vlekkel 25 m daleč, kolesa so mu razpolovila truplo in so ležali posamezni deli ob progi. Robnik se je podal 6. julija zgodaj zjutraj na delo v delavnice. Predpoldne je prosil delovodjo, naj mu da listič, da bo šel k zdravniku. Namesto zdravniško pomoč, si je poiskal grozno prostovoljno smrt. Robnik zapušča ženo, 18 letnega sina in 17 letno hčerko.

Smrtno zaboden. V noči na nedeljo sta v Košakih pri Mariboru trčili skupaj dve skupini delavcev, ki so zaposleni pri gradnji ceste Maribor—Št. Ilj. Iz prepira se je izcimil pretep, v katerem je Karol Kozar smrtno zabodel 34 letnega pekovskega pomočnika Adolfa Božnika iz Jelenč. Na smrt zabodeni je pred nedavnim našel zaposlitev pri cestnem delu.

Vlomilci obiskali občinski urad. Nočni vrom je bil izvršen v občinski urad pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Mariborska policija je bila poklicana, da ugotovi dejanski stan na licu mesta in se loti zasledovanja drznežev.

Po prestanih desetih letih kazni zopet kradel. V Celju je prijel stražnik radi sumljivega obnašanja 32 letnega krojaškega pomočnika Franca K. iz Boštanj ob Savi. Ko je že bil prijeti na policijski stražnici, sta prišla tja brata Franc in Miha Vrečar od Sv. Lovrenca pod Pružnikom. Javila sta, da jima je bilo 8. julija dopoldne ukradeno iz stanovanja v njuni odsotnosti, in sicer Francu nova obleka, perilo, zlat prstan in 400 Din, v skupni vrednosti 1500 Din. Brat Miha pa je bil okraden za vrednost 1600 Din. V isti hiši stanujoči Jožefi Guzaj je bila izmaknjena 500 Din vredna zapestna ura in Blaž Guzaj je bil po tatvini oškodovan za 675 Din. Vrednost vseh ukradenih predmetov znaša 4275 Din. Franc Vrečar je takoj spoznal, da ima aretirani na sebi njemu ukradeno obleko in perilo. S takim dokazom ugnani krojač Franc K. je priznal tatvino in je bil predan v zapore okrožnega sodišča. Franc K. je že presedel radi tatvin deset let v mariborski kaznilnici.

Mladenič se vrgel pod vlak. Anton Glavan, 24 letni mehanik iz Zapotoka, se je pripeljal z vlakom v Grosuplje na Kranjskem. Ko se je začel vlak premikati, se je Glavan vrgel pod lokomotivo, ki mu je odrezala glavo in je bil pri priči mrtev. Pri nesrečnežu so našli pismo, v katerem pravi, da si je izbral prostovoljno smrt radi tega, ker so mu starši branili, da bi se poročil z dekline, katero si je sam izbral. Glavan je bil uslužben na letališču v Ljubljani in je zapustil nad 12.000 Din za prevoz trupla iz Grosupelj v Zapotok in za nagrobni kamen.

NOVA KNJIGA, KI JE IZŠLA V ZALOŽBI TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU:

Davorin Petančič: »Svete Gore«, broš. 18 Din, vez. 28 Din.

Izpred sodišča.

Huda kazen. Valentin Grile, 26 letni brezposelni rudar, je ukradel iz zaprtega stanovanja posestniku Ivanu Majerju v Spodnji gorici 12. junija tisoč dinarjev vredno obleko. Grile je bil v Mariboru dne 7. julija obsojen na eno leto ječe.

Slovenska Krajina.

Obsodba ciganske nadloga. Velika nadloga za Slovensko Krajino so številne ciganske bande, ki kradejo doma ter po drugod in imajo neprestano posla z orožništvom. Dne 7. julija je imelo mariborsko okrožno sodišče opravka z našimi cigani. Omenjeni dan je bil za mariborsko sodišče pravi ciganski dan in to radi tega, ker so dajali odgovor sami cigani. Skupina ciganov iz Borecov je 17. februarja napravila v noči pohod preko meje v madjarsko vas, kjer je izropala skladišče za živila in je napravila 13.000 Din škodo. Na povratku so prijeli tatinske cigane naši orožniki. Obsojeni so bili zgoraj omenjenega dne v Mariboru: 32 letni Štefan Horvat na 18 mesecev ječe, 33 letni Ivan Hahn na 18 mesecev in 28 letni Ivan Baranja na osem mesecev ječe. — Dne 27. februarja je vdrlo pet ciganov v klet posestnika Štefana Kregar v Bakovcih in so jo izpraznili. 33 letni Štefan Baranja je bil obsojen na dve leti ječe, 25 letni Geza Horvat na osem mesecev, 27 letni Mihael Horvat na deset mesecev, 33 letni Gustav Kokoša na eno leto strogega zapore, 38 letni Ignacij Balažič na 18 mesecev težke ječe. — 7. decembra lanskega leta je vlomil 23 letni Ivan Sarköszl z več cigani pri posestniku Antonu Zeleniku v Bezačevcih. Sarköszl je bil radi vloma obsojen na poldrugo leto ječe.

Lakota, kakršne ne pomnijo že sto let.

Navajeni smo že, da vsako leto po parkrat čitamo poročila o strašni lakoti, ki maha s smrtno koso po raznih pokrajinah ogromne Kitajske in zahteva milijonske smrtno žrtve.

Po poročilih iz Londona od 10. julija je pa zadela kitajsko pokrajino Siet Chuanki tako strašna lakota, kakor je ne pomnijo na Kitajskem dobrih sto let. Pomanjkanje je zadelo omenjene kraje radi poplav in drugih vremenskih nesreč, ki so uničile vse posevke. Posledice lakote so tako strašne, da se jih mi v Evropi niti prav predstavljati ne moremo.

Na tisoče ljudi umira dnevno in deset milijonov prebivalcev je izročenih lakoti in jim ni mogoče priskočiti na pomoč od zunaj.

Visok obisk na našem prosvetnem taboru.

Zadnje nedeljo se je vršil v Kranju prosvetni tabor, katerega je obiskalo 20.000 ljudi. Tabor je pričel z veličastnim sprevedom na Glavni trg v Kranju, kjer je bila sv. maša, katero je daroval dekan in župnik Škrbec. Tik pred prihodom spreveda na Glavni trg sta se pripeljala iz Begunj g. notranji minister dr. A. Korošec in ban dr. M. Natlačen. Na slavnostno tribuno je stopil tudi mi-

Ne odlašajte na stara leta!

Med mladimi ljudmi je mnogo takih, ki pravijo, da se bodo dali zavarovati šele v starejših letih. To mnenje je zelo zmotno in nespametno. Zakaj? V dvojnem oziru. Nihče ne ve, ali bo dočakal starejša leta. Vzemimo samo en primer. Samo v enem tednu (koncem junija) je v Mariboru umrlo 14 ljudi. Med temi jih je ravno polovica, ki niso dosegli starejših let, marveč so umrli v cvetu življenja, in sicer so bili stari 23, 27, 28, 30, 36, 40 in 41 let. Tako je tudi v drugih krajih. Iz splošne statistike umrljivosti je razvidno, da izmed tisoč moških dočaka 50 letno starost le 684 moških. V Nemčiji so izračunali, da postane vsaka osma žena v 45. letu starosti vdova. Smrt torej kosi, ne da bi vprašala, ali je kdo star ali mlad. S tega stališča je torej nespametno odlašati z zavarovanjem na stara leta. — Drugi vzrok, ki govori za to, da se vsak čim prej zavaruje, je ta, da je zavarovana vsota v veliki meri odvisna od starosti zavarovanca. Primer: Če se letočasno zavarujemo za mesečno premijo 15 Din osebe, ki so stare 20, 34, 40 let, bo znašala zavarovana vsota pri prvem 6750 Din, pri drugem 5190 Din, pri tretjem pa 3780 dinarjev. Ali ni to velika razlika? Kar se pa življenja tiče, je pri vseh treh negotovo in je možno, da tisti, ki je 20 let star, prej umrje ko oni, ki je star 40 let. Tudi s tega stališča je torej nespametno odlašati z zavarovanjem. Čim prej se kdo zavaruje, tem bolj je zanj in za njegove domače. V preteklih šestih mesecih tega leta se je pri »Karitas« nanovo zavarovalo nad 4000 ljudi — večina za slučaj smrti, drugi pa za starostno preskrbo in doto. Obrnite se tudi vi čim prej na »Karitas« in se zavarujte! Tega koraka ne boste nikdar obžalovali, ker boste imeli samo korist od njega. »Karitas« ima skoraj v vsaki župniji zastopnika, v Mariboru (v Orožnovi ulici) pa podružnico.

Vsi dosedanja ukrepi osrednje kitajske vlade so se izkazali povsem nezadostni, ker primanjkuje prometnih sredstev za prevoz živil, o zdravnikih in zdravilih pa ni niti govora.

Glad je tako strašen, da so začeli izstradani jesti mrličje. Pomanjkanje sili ljudi da koljejo otroke.

Po pričah je dokazano več primerov, kako so po raznih krajih zginili dečki in deklice, o katerih je dognano, da so jih ubili in nato pojedli.

Edina hrana, katero je še dobiti v prizadetem ozemlju, je neke vrste ilovica, s katero se hranijo, samo da si napolnijo želodec. Vsled ilovnate prehrane so že tisoči pomrli.

Taisti, kateri so še količkaj pri moči, beže iz izstradane pokrajine, in sicer po največ v večja mesta. Tudi ti reveži navadno omagajo sredi pota in pomrjejo od lakote in žeje. Ob cestah leži na tisoče nepokopanih trupel, na katera pripeka sonce. Za lakoto pa se že pojavljajo razne nalezljive bolezni, ki bodo pobrale one, ki so se na ta ali oni način rešili smrti vsled glada.

minister dr. Miha Krek v kroju naših fantovskih odsekov, ter njegova gospa v narodni noši.

Ko je bila sv. maša končana in ko je tisočera množica pela »Povsod Bogale«, sta privozila z Brda v Kranj in na Glavni trg dva dverna avtomobila. Iz prvega avtomobila je izstopil knez namestnik Pavle v generalski uniformi ter njegova soproga kneginja Olga.

Visoka gosta je pozdravil predsednik kranjskega dekanjskega odbora g. profesor Fortuna.

Knez namestnik Pavle in kneginja Olga sta potem zavzela časten prostor v sredini tribune. Ob knezu Pavlu je sedel ban dr. Natlačen, ki je visokemu gostu sprofil tolmāčl ves potek zborovanja, ob kneginji Olgi pa je zavzela prostor soproga ministra dr. Kreka v narodni noši, dočim je soproga g. bana sedela na nasprotni strani